

Udskriftsdato: 28. december 2025

KEN nr 10079 af 06/10/2008 (Historisk)

Lønmodtager eller selvstændig erhvervsdrivende, startede som funktionæransat, samarbejdsaftale, sælger, provisionslønnen, honorar, over-/underordnelsesforhold, vagtplan, procedurer for A og B vagter, bindende svar, skat

Ministerium: Beskæftigelsesministeriet

Journalnummer: Beskæftigelsesmin.,
Arbejdsmarkedets Ankenævn, j. nr. 5100087-08

Lønmodtager eller selvstændig erhvervsdrivende, startede som funktionæransat, samarbejdsaftale, sælger, provisionslønnen, honorar, over-/underordningsforhold, vagtplan, procedurer for A og B vagter, bindende svar, skat

Resumé

Medlemmet indgik den 1. maj 2007 ansættelsesaftale med virksomheden ZZ (senere VV).

Den 11. juni 2007 indgik medlemmet samarbejdsaftale med virksomheden VV med virkning fra den 1. juli 2007.

Den 15. august 2007 opsagde medlemmet samarbejdsaftalen med virksomheden VV på grund af misligholdelse.

Den 22. august 2007 meldte medlemmet sig ledig ved a-kassen og oplyste, at hun havde meldt sig ledig ved jobcentret den 21. august 2007, og at hun havde sidste arbejdsdag den 15. august 2007.

A-kassen traf afgørelse om, at medlemmet havde ret til dagpenge fra den 15. september 2007, idet hun som ledig efter drift af selvstændig virksomhed ikke havde dagpengeret i en karenperiode på 3 uger.

Dette tiltrådte direktoratet.

Efter direktoratets afgørelse fik medlemmet bindende svar fra Skat om, at hun ikke kunne anses for selvstændig erhvervsdrivende men var lønmodtager.

Direktoratet oplyste i forhold hertil, at direktoratet fortsat var af den opfattelse, at medlemmet havde drevet selvstændig virksomhed for egen regning og risiko.

Ankenævnet fandt efter en konkret vurdering, at medlemmet skulle anses for lønmodtager ved virksomheden VV i perioden fra den 1. juli 2007 til den 15. august 2007, hvor medlemmet opsagde samarbejdsaftalen.

Det fremgik af vagtskema printet den 26. juli 2007, at der var udarbejdet vagtskema, hvorefter de ansatte var fordelt på henholdsvis A og B vagt, og at medlemmet i perioden fra maj måned 2007 til december måned 2007 indgik i vagtskemaet på lige fod med de øvrige beskæftigede.

Det fremgik af "Procedure i ZZ", at der var fastlagte arbejdsopgaver tilknyttet vagt A og B, og at der var faste opgaver pålagt dem, der mødte først og sidst.

Det fremgik af ansættelsesaftalen af 1. maj 2007, at arbejdet var kørende kundebesøg, butiks- og telefonekspedition, opmåling, tegning, tilbudsgivning, salg, projektstyring, leverandørkontakt, forefaldende arbejde. Det fremgik af samarbejdsaftale af 11. juni 2007 med VV, at medlemmet havde arbejdsopgaverne at projektere, sælge, bestille, forestå leveringer og evt. monteringer af varer. Det fremgik således, at medlemmets arbejdsopgaver var de samme før og efter den 1. juli 2007.

Ankenævnet lagde vægt på, at medlemmet i forhold til sin indtjening på baggrund af beskæftigelsen for VV havde en aftale om provisionsløn. Lønningsformen var fastlagt ud fra objektive kriterier, og var således ikke noget medlemmet havde indflydelse på.

På denne baggrund fandt ankenævnet, at VV fastlagde arbejdstiden og bestemte arbejdsopgaverne. Der var således et over-/underordningsforhold i arbejdets tilrettelæggelse.

Ankenævnet fandt, at medlemmets arbejde skulle anses for udført på vegne af VV/ZZ.

Ankenævnet lagde i den forbindelse vægt på, at

medlemmet blandt andet skulle sælge de af VV udbudte køkkener m.v.,

medlemmet i den forbindelse ikke selv afholdt udgifter til materialer og redskaber, og

medlemmet udførte arbejdet fra VVs lokaler, og benyttede sig af VVs fax, telefon, e-mailadresse, m.m.

Ankenævnet lagde også vægt på, at VV på sin hjemmeside reklamerede med køkkener m.v., at VV fremstod som leverandør af hovedydelsen i de indgåede aftaler, dvs. køkkener m.v. og at betaling for den leverede ydelse skulle ske til VV.

Ankenævnet fandt, at medlemmet i øvrigt ikke fremstod som selvstændig erhvervsdrivende, idet medlemmet alene havde VV som hvervgiver og ikke reklamerede for andre ydelser end VVs produkter.

Ankenævnet har endelig lagt vægt på, at medlemmet ifølge Skats bindende svar ikke kunne anses for selvstændig erhvervsdrivende, men var at betragte som lønmodtager i skattemæssig sammenhæng.

Ankenævnet fandt således sammenlagt, at medlemmet ikke skulle anses for selvstændig erhvervsdrivende for så vidt angår sin beskæftigelse for VV.

Ankenævnet har behandlet Deres klage på møde den 2. oktober 2008.

Nævnet traf denne

A F G Ø R E L S E

Deres beskæftigelse for VV i perioden fra den 1. juli 2007 til den 15. august 2007 anses ikke for selvstændig virksomhed.

De har således efter reglerne ret til dagpenge fra første ledighedsdag, hvis De opfylder de øvrige betingelser herfor.

Ankenævnet ændrer således Arbejdsdirektoratets afgørelse af den 25. januar 2008.

B E G R U N D E L S E

Ankenævnet har lagt til grund, at

- De den 1. maj 2007 indgik ansættelsesaftale med ZZ (senere VV),
- De den 11. juni 2007 indgik samarbejdsaftale med VV med virkning fra den 1. juli 2007,
- lønmodtageransættelsen samtidig ophørte,
- De den 15. august 2007 opsagde samarbejdsaftalen med VV på grund af misligholdelse,
- De den 22. august 2007 meldte Dem ledig i a-kassen og oplyste, at De havde sidste arbejdsdag den 15. august 2007 og havde meldt Dem ledig i jobcentret den 21. august 2007, og
- Skattecenter SS den 22. februar 2008 afgav bindende svar om, at De ikke kunne anses for selvstændig erhvervsdrivende men var at betragte som lønmodtager.

Det fremgik af ansættelsesaftalen med ZZ af 1. maj 2007, at

- arbejdet var kørende kundebesøg, butiks- og telefonekspedition, opmåling, tegning, tilbudsgivning, salg, projektstyring, leverandørkontakt, forefaldende arbejde,
- der udbetaltes løn under ferie,

- der var opsigelsesvarsel i overensstemmelse med reglerne i funktionærloven,
- der var fastlagt ugentlig arbejdstid på 37 timer fordelt efter vagtskema,
- ansættelseskontrakten i øvrigt var underlagt funktionærloven,
- De stillede egen bil til rådighed, og
- lønnen var provision på 30 %, dog med garantiløn på 240.000 kr. årligt.

Det fremgik af samarbejdsaftale af 11. juni 2007 med VV, at

- lønmodtageransættelsen ophørte,
- De havde arbejdsopgaverne at projektere, sælge, bestille, forestå leveringer og evt. monteringer af varer,
- honorar udbetaltes, når De havde sendt faktura, og når kunden havde betalt til VV,
- honoraret var provision på 45 %, og
- honoraret dog var provision på 47,5 %, hvis De betalte husleje.

Det fremgik af Skattecenter SS bindende svar af 22. februar 2008, at De ikke kunne anses for selvstændig erhvervsdrivende men var at betragte som lønmodtager.

Skats begrundelse for svaret var, at

- De udelukkende havde haft VV som hvervgiver i samarbejdsperioden,
- der var indgået aftale mellem Dem og VV om en fastsat procedure for arbejdets udførelse,
- VV afholdt udgifterne i forbindelse med udførelsen af arbejdet
- vederlaget i overvejende grad var nettoindkomst for Dem (De havde ikke udgifter til indkøb og annoncering af egen arbejdsydelse),
- De ikke havde opsoget andet arbejde ved annoncering eller lignende
- De ikke selvstændigt afgav tilbud i eget navn, men derimod i VVs navn,
- vederlaget for arbejdet var betalt af VV og ikke af kunderne
- De ingen materialer leverede,
- De ikke afholdt driftsudgifter af en sådan art og størrelse, som man må forvente af en selvstændig erhvervsdrivende inden for samme branche
- De ikke kunne ansætte arbejdskraft til at udføre det arbejde, De havde indgået aftale med VV om,
- De ikke forpligtede Dem personligt ved de aftaler, som De indgik i VVs navn,
- VV stillede fax, kopimaskine mv. til rådighed for Dem, således at De ikke anvendte egne eller lejede driftsmidler,
- De var underlagt en vagtplan,
- De ikke selv bestemte hvilke arbejdsredskaber og materialer, der skulle anvendes ved arbejdets udførsel, herunder hvilke tegneprogrammer der skulle anvendes og hvilket brevpapir,
- De anvendte VVs revisor og bogholder uden betaling
- rammerne for samarbejdet ikke havde ændret sig nævneværdigt fra, at De var ansat som lønmodtager, og
- De ikke havde nogen reel økonomisk risiko.

Efter reglerne i arbejdsløshedsforsikringsloven udøves selvstændig erhvervsvirksomhed ved beskæftigelse for egen eller ægtefællens regning og risiko og med det formål at opnå økonomisk udbytte.

Ankenævnet finder efter en konkret vurdering, at De skal anses for lønmodtager ved VV/ZZ i perioden fra den 1. juli 2007 til den 15. august 2007, hvor De opsagde samarbejdsaftalen.

Det fremgår af vagtskema printet den 26. juli 2007, at der var udarbejdet vagtskema, hvorefter de ansatte var fordelt på henholdsvis A og B vagt, og at De i perioden fra maj måned 2007 til december måned 2007 indgik i vagtskemaet på lige fod med de øvrige beskæftigede.

Det fremgår af ”Procedure i ZZ”, at der var fastlagte arbejdsopgaver tilknyttet vagt A og B, og at der var faste opgaver pålagt dem, der mødte først og sidst.

Det fremgik af ansættelsesaftalen af 1. maj 2007, at arbejdet var kørende kundebesøg, butiks- og telefonekspedition, opmåling, tegning, tilbudsgivning, salg, projektstyring, leverandørkontakt, forefaldende arbejde. Det fremgår af samarbejdsaftale af 11. juni 2007 med VV, at De havde arbejdsopgaverne at projektere, sælge, bestille, forestå leveringer og evt. monteringer af varer. Det fremgik således, at Deres arbejdsopgaver var de samme før og efter den 1. juli 2007.

Ankenævnet har lagt vægt på, at De i forhold til Deres indtjening på baggrund af beskæftigelsen for VV havde en aftale om provisionsløn. Lønningsformen var fastlagt ud fra objektive kriterier, og var således ikke noget De havde indflydelse på.

På denne baggrund finder ankenævnet, at VV fastlagde arbejdstiden og bestemte arbejdsopgaverne. Der var således et over-/underordningsforhold i arbejdets tilrettelæggelse.

Ankenævnet finder, at Deres arbejde anses for udført på vegne af VV/ZZ.

Ankenævnet har i den forbindelse lagt vægt på, at

- De blandt andet skulle sælge de af VV udbudte køkkener m.v.,
- De i den forbindelse ikke selv afholdt udgifter til materialer og redskaber, og
- De udførte arbejdet fra VVs lokaler, og benyttede Dem af VVs fax, telefon, e-mailadresse, m.m.

Ankenævnet har også lagt vægt på, at VV på sin hjemmeside reklamerer med køkkener m.v., at VV fremstår som leverandør af hovedydelsen i de indgåede aftaler, dvs. køkkener m.v. og at betaling for den leverede ydelse skulle ske til VV.

Ankenævnet finder, at De i øvrigt ikke fremstod som selvstændig erhvervsdrivende, idet De alene havde VV som hvervgiver og ikke reklamerede for andre ydelser end VVs produkter.

Ankenævnet har endelig lagt vægt på, at De ifølge Skats bindende svar ikke kunne anses for selvstændig erhvervsdrivende, men var at betragte som lønmodtager i skattemæssig sammenhæng.

Ankenævnet finder således sammenlagt, at De ikke skal anses for selvstændig erhvervsdrivende for så vidt angår Deres beskæftigelse for VV.

Det fremgår af ordlyden af samarbejdsaftalen af 11. juni 2007, at Deres tidligere lønmodtageransættelse ophørte. Det fremgår imidlertid af sagens omstændigheder, at der ikke er enighed om det præcise indhold af aftalen. Det fremgår af sagen, at en ikke uvæsentlig del af indretningerne af arbejdet fortsatte på samme måde, som da De var ansat som lønmodtager, og at De ved arbejdets tilrettelæggelse skulle følge VVs anvisninger både i form af instrukser for den praktiske indretning af arbejdet, og at Deres arbejdstid fulgte vagtplanen.

For så vidt angår aflønningen var den fastsat i kontrakten ud fra objektive kriterier, og var således ikke noget De havde indflydelse på. Aflønningen var både før og efter den 1. juli 2007 med en fast procentsats af dækningsbidraget, efter 1. juli 2007 dog uden garantiløn men med en højere procentsats.

Direktoratet har anført, at De dermed løb en økonomisk risiko. Efter ankenævnets opfattelse løb De en økonomisk risiko ved at være provisionslønnede. Denne risiko er imidlertid ikke anderledes end andre provisionslønnede lønmodtagere, og er således ikke af en sådan art, at det i sig selv er ensbetydende med, at De drev selvstændig virksomhed.

Hvorvidt De var lønmodtager eller selvstændig erhvervsdrivende skal således vurderes ud fra samtlige forhold vedrørende Deres samarbejde med VV, og som det fremgår ovenfor er det ud fra en konkret vurdering af de samlede oplysninger nævnets opfattelse, at De ikke skal anses for selvstændig erhvervsdrivende.

R E G L E R

Ankenævnet henviser til

- §§ 41, stk. 8 og 53, stk. 8 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 874 af 11. september 2005,

- §§ 41, stk. 8 og 53, stk. 9 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 994 af 8. august 2007, og
- § 2, stk. 1 i Arbejdsdirektoratets bekendtgørelse nr. 1303 af 14. december 2005 om drift af selvstændig virksomhed.

O P L Y S N I N G E R N E I S A G E N

Sagen er afgjort på grundlag af de akter, som ankenævnet har modtaget fra direktoratet samt Deres brev af 2. marts 2008 med bilag.

På ankenævnets vegne

ff

fuldmægtig

De kan læse om afgørelsens retlige grundlag på de følgende sider.

Kopi til:

Arbejdsdirektoratet, Stormgade 10, Postboks 1103, 1009 København K, j.nr.

A-kassen

Regler

Lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 874 af 11. september 2005

§ 41. ...

...

Stk. 8. Direktøren for Arbejdsdirektoratet kan efter forhandling med Beskæftigelsesrådet fastsætte nærmere regler for anvendelsen af stk. 1, 4 og 5, herunder for afgrænsningen mellem lønarbejde og selvstændig erhvervsudøvelse.

§ 53. Ret til dagpenge opnås efter 1 års medlemskab af en anerkendt arbejdsløshedskasse.

...

Stk. 8. Direktøren for Arbejdsdirektoratet kan efter forhandling med Beskæftigelsesrådet fastsætte nærmere regler om anvendelsen af stk. 2-4, 6 og 7, herunder regler om, at timer, for hvilke der er udbetalt løn, kan indgå i beregningen af beskæftigelseskravet.

Lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 994 af 8. august 2007

§ 41. ...

...

Stk. 8. Direktøren for Arbejdsdirektoratet kan efter forhandling med Beskæftigelsesrådet fastsætte nærmere regler for anvendelsen af stk. 1, 4 og 5, herunder for afgrænsningen mellem lønarbejde og selvstændig erhvervsudøvelse.

§ 53. Ret til dagpenge opnås efter 1 års medlemskab af en anerkendt arbejdsløshedskasse, jf. dog § 54.

...

Stk. 9. Direktøren for Arbejdsdirektoratet kan efter forhandling med Beskæftigelsesrådet fastsætte nærmere regler om anvendelsen af stk. 2-4 og 6-8, herunder regler om, at timer, for hvilke der er udbetalt løn, kan indgå i beregningen af beskæftigelseskravet.

Arbejdsdirektoratets bekendtgørelse nr. 1303 af 14. december 2005 om drift af selvstændig virksomhed

§ 2. Selvstændig virksomhed drives ved beskæftigelse for egen eller ægtefællens regning og risiko og med det formål at opnå økonomisk udbytte.

...